

derved tilvejebringes en vis Ulighed for Loven. Jeg lagde Mærke til, at den højtærede Minister ikke modsagde denne det ærede Medlems Opfattelse. Imidlertid skønner jeg ikke, at Ændringsforslagets Tekst tager fortrinsvis Sigte paa Øboerne. Jeg skønner ikke rettere, end at Teksten af Ændringsforslaget vilde berettigede Ministeren til, om Forholdene maatte udkræve det, at udskrive ældre Aargange ogsaa af fynske og jyske værnepligtige. Noget ganske andet er, at den Omstændighed, at Krigsskuepladsen vel i de fleste Tilfælde maa tænkes at blive her paa Sjælland, udsætter Øboerne noget stærkere for at blive kaldte til. Det er jo nu en Gang Krigens Gang, at den, der bor nærmest ved Krigsskuepladsen, i højest Grad kommer til at føle Krigens Byrder og Besvær, og det er nu en Gang saa, at bliver man overfaldet og kan ikke klare sig, allarmere man de nærmeste Naboer. Dette finder jeg ganske naturligt, og jeg vil sige, at jeg som god Lollik og som Repræsentant for det Udsnit af Øboerne, der altsaa under de Omstændigheder vilde komme til at undgælde, ikke deler det ærede Medlems Betænkkeligheder og det saa meget mindre, som jeg i Overensstemmelse med, hvad der er udtalt i Betænkningen, og ogsaa i Overensstemmelse med, hvad den højtærede Minister henviste til, er klar over, at Bestemelsen i Ændringsforslaget i Virkeligheden kun paafører de paagældende en Pligt, som de allerede have, til i Farens Stund at møde under Fanerne.

Rambusch: Der er endnu en kort Bemærkning, jeg ikke fik gjort før, til den højtærede Ministers Omtale af Fodfolkets Uddannelsestid. Naar vi have været saa betænelige ved den Nedsættelse, der har været foreslaaet, støtter det sig ganske særlig til en Udtalelse, som vi have indhentet fra den øverste Sagkundskab, som udtaler, at Minimumsgrænsen for den laveste Tid har man allerede nu nærmet sig til i en betænelig Grad. Jeg skal dernæst gøre opmærksom paa, at den gennemsnitlige Uddannelsestid pr. Mand indskrænkes fra 301 til 252 Dage. Det er altsaa en Indskrænkning paa et halvt Hundrede Dage. Selv om der ogsaa lægges de 9 Dage til, som vi foreslaa, bliver der alligevel en Indskrænkning af 40 Dage i det, som den øverste Sagkundskab betegner som betænelig nær ved Minimumsgrænsen. Naar man dernæst lægger Mærke til, at den øverste Sagkundskab

udtaler, at denne Nedsættelse vil følelig formindske Fodfolkets Værdi for Kamp i aaben Mark, og naar man sammenligner dette med, at den højtærede Minister ganske særlig vil anvende Fodfolket til Kamp i aaben Mark, komme vi derved til en Kombination, som viser, at der er særlig Grund til at støtte os i det Forslag, vi have stillet, om ikke at gaa slet saa langt ned i Nedsættelse.

Christiansen: Jeg vil gerne i Anledning af de Bemærkninger, der faldt fra den højtærede Forsvarsminister og den ærede Ordfører (Jørgen Pedersen), sige, at der jo ikke er Tvivl om, at disse Bestemmelser, som blev citerede, findes saavel i Grundloven som i Værnepligtsloven. Ikke desmindre er det en Kendsgerning, at for Befolkningen staar det i Almindelighed saaledes, at naar værnepligtige indkaldes til dette eller hint Vaaben, er Tjenestetiden saa og saa lang, og det er en Kendsgerning, at det staar for den almindelige Bevidsthed saaledes, at Værnepligten varer 16 Aar. Det er nu en Gang Opfattelsen hos Befolkningen, og Flertallet af Befolkningen aner vist ikke, hvad der staar i Værnepligtsloven eller i Grundloven om den Ting. Naar man nu fra visse Sider i Rigsdagen, som særlig ere forsvarsvenlige, søger at drage disse for den offentlige Bevidsthed glemte Lovparagraffer ind i denne Hærløvs, vil det føles som en Skærpelse i de Byrder, som lægges paa Befolkningen, derom nærer jeg ingen Tvivl. Og det vil give Administrationen Adgang til, naar den synes, det passer den, at indkalde Sikkerhedsstyrken, selv om maaske det store Flertal af Befolkningen ikke vil synes, at det var nødvendigt. Kort sagt, hele dette Forslag, forekommer det mig, tenderer henimod at give Administrationen større Myndighed og Militarismen større Vind i Sejlene, end den hidtil har haft, og mod alt dette vil jeg, hvor jeg kan, protestere ved at stemme imod det.

Sonne: Det er mig en Tilfredsstillelse af det ærede Medlems sidste Udtalelse at turde drage den Slutning, at han har frafaldet den Opfattelse, at der ved Ændringsforslaget under Nr. 109 skulde være skabt en Ulighed for Loven mellem henholdsvis en Del af Øboerne paa den ene Side og Jyder og Fynboer paa den anden Side. (*Christiansen:* Realiteten vil vise det modsatte).